

ฉบับ

ฉบับสมบูรณ์

(ตามมติ ครั้งที่ 11 / 2566

เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2566

ลงชื่อประธาน/กรรมการฯ

(นางสาวดวงพร โตะนาค)

ผลงานบทความวิจัย

เรื่อง ประสิทธิภาพของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

โดยวิธีปกติ

ของ

นางจริยา สุขกลิ่น

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ

(ตำแหน่งเลขที่ พวช. 11701)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลวชิรพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล

มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ

(ตำแหน่งเลขที่ พวช. 11701)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลวชิรพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล

มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

ผลงานบทความวิจัย

เรื่อง ประสิทธิภาพของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

โดยวิธีปกติ

ของ

นางจริยา สุขกลิ่น

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ

(ตำแหน่งเลขที่ พวช. 11701)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลวชิรพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล

มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ

(ตำแหน่งเลขที่ พวช. 11701)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลวชิรพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล

มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

บทความวิจัย

เรื่อง

ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

นายปองพล คงสมาน

นางจริยา สุขกลิ่น

คณะพยาบาลศาสตร์และการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

คณะแพทยศาสตร์เวชพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	3
เนื้อหาบทความวิจัย ประสพการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงาน ภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย	4
	เลขหน้าอ้างอิงตามวารสาร
บทคัดย่อ	105
Abstract	106
บทนำ	106
คำถามการวิจัย	108
วัตถุประสงค์การวิจัย	108
วิธีการดำเนินการวิจัย	108
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	108
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	108
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	108
การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง	108
การเก็บรวบรวมข้อมูล	109
การวิเคราะห์ข้อมูล	109
ผลการวิจัย	110
การอภิปรายผลการวิจัย	113
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	116
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	116
กิตติกรรมประกาศ	116
เอกสารอ้างอิง	116
	หน้า
ภาคผนวก	5
ภาคผนวก ก รายชื่อวารสารทางวิชาการที่ ก.พ.อ.กำหนด	6
ภาคผนวก ข รายละเอียดเกี่ยวกับวารสาร	7
ภาคผนวก ค รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวารสาร	13
ภาคผนวก ง แนวคำถามการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)	14

เนื้อหาบทความวิจัย

ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

บทความวิจัย

ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย*
Experiences of Emergency Nurse Working under COVID-19
Pandemic Circumstances of a University Hospital

ปองพล คงสมาน**

Pongphol Khongsaman

จริยา สุขกลิ่น***

Jariya Sukklin

*งานวิจัยในครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

*This Research was Funded by Navamindradhiraj University

**คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช กรุงเทพฯ 10300

**Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University, Bangkok, 10300 Thailand

***คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช กรุงเทพฯ 10300

***Faculty of Medicine Vajira Hospital, Navamindradhiraj University, Bangkok, 10300 Thailand

Corresponding author, E-mail: Jariyasuer39@gmail.com

Received: September 6, 2021; Revised: October 6, 2021; Accepted: November 1, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยายประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยาของ ไฮเด็กเกอร์ ผู้ให้ข้อมูลเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 15 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง การบันทึกภาคสนาม และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาตามวิธีการของ แวน แมนเนน

ผลการศึกษา พบว่า ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย แบ่งได้เป็น 6 ประเด็นหลัก คือ 1) ดันตัวเตรียมรับกับสิ่งใหม่ 2) มั่นใจนโยบายบริหาร 3) เปลี่ยนแปลงฉับไวสื่อสาร 4) ดูแลประสานความห่วงใย 5) เติมเต็มห่วงใยรับผิดชอบ และ 6) รับมอบความรัก ความเข้าใจ ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการพยาบาลการบริหารการอัตรากำลังพยาบาลหรือการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลเพื่อเตรียมความพร้อมของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อต่อไป

คำสำคัญ: ภัยพิบัติ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พยาบาลฉุกเฉิน การวิจัยเชิงคุณภาพ

Abstract

This qualitative, hermeneutic phenomenological study aimed to explore the lived experience of emergency nurses working under COVID-19 pandemic circumstances in an university hospital. The Heidegger hermeneutic phenomenological was guided as research methodology. Purposeful and snowball were used for the recruitment of participants. The participants were 15 emergency nurses who had experienced working under COVID-19 pandemic. Data were collected using semi-structured interviews, field notes and non-participant observation. Data analysis was guided by Max van Manen's method with content analysis.

The major findings of this study were consisted of 6 themes: 1) Be alert, prepare 2) Be confident, administrative policies, 3) Change quickly, communicate, 4) Coordinate remoteness, 5) Fulfill with care, be responsible, and 6) support and understand. The results of this study can be used as necessary information to develop the nursing protocols for nursing practice and administration. Also, the results of this study may be the need for involvement of health care policies in health care services in order to prepare for emergency nurses who continue to work under the COVID-19 pandemic.

Keywords: Disaster, COVID-19 pandemic, Emergency nurses, Qualitative research

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID-19 เป็นการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ เนื่องมาจากไวรัส SARS-CoV-2 มีการระบาดครั้งแรกในช่วงปลายเดือนธันวาคม 2562 โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศเป็นโรคระบาดที่กระจายไปทั่วโลก อันก่อให้เกิดอัตราการเจ็บป่วย และการเสียชีวิตสูงขึ้นเป็นอย่างมาก (pandemic) และรัฐบาลไทยประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในวันที่ 26 มีนาคม 2563 ตลอดระยะเวลากว่า 1 ปี 6 เดือน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้สร้างผลกระทบทางด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตระดับบุคคล ครอบครัว ไปจนถึงการสาธารณสุขระดับประเทศ และระดับโลก

อีกทั้งมาตรการบริหารจัดการการแพร่กระจายเชื้ออย่างมาตรการปิดประเทศ (lock down) อันเป็นการเว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) สร้างการเปลี่ยนแปลงต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน การคมนาคม การประกอบสัมมาชีพ การจับจ่ายใช้สอย ก่อให้เกิดความเสียหายในระบบเศรษฐกิจมหภาค เสถียรภาพทางการเมือง การปกครอง ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีของสังคม จึงนับได้ว่าเหตุการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นอีกหนึ่งภัยพิบัติโรคติดเชื้อครั้งรุนแรงของมวลมนุษยชาติ และประเทศไทย¹⁻²

พยาบาลเป็นบุคลากรสุขภาพที่มีความสำคัญในการดูแลผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยเฉพาะพยาบาลฉุกเฉินผู้เป็นหน้าด่านสำคัญของโรงพยาบาล ในการนำผู้ป่วยหรือผู้สงสัยว่าป่วย

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เข้าสู่ระบบการรักษา ตั้งแต่การคัดกรองที่แม่นยำ (triage) การบรรเทา ภาวะฉุกเฉินชีวิต (lifesaving management) อาการทุกข์ทรมาน (caring) จนถึงการส่งต่อผู้ป่วย เพื่อเข้ารับการรักษาย่างเฉพาะเจาะจง (refer to definitive care) ซึ่งการให้การพยาบาล สัมผัสผู้ป่วย หรือผู้สงสัยว่าป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างใกล้ชิด การขาดแคลนอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment: PPE) รวมไปถึง การปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ตนเองไม่ชำนาญ จึงทำให้ พยาบาลฉุกเฉินเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อสูง เป็นอันดับต้น ๆ^{1,3,4} อีกทั้งการที่ประชาชนผู้เข้ารับบริการ ได้รับสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากช่องทางต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะสื่อสังคม ออนไลน์ที่กระจายได้ไวแต่อาจไม่น่าเชื่อถือ จึงก่อให้เกิด ปฏิกริยาทางลบต่อโรค ผู้ป่วย และบุคลากรทางการแพทย์ นอกจากการดูแลผู้ป่วยหรือผู้สงสัยว่าป่วย โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แล้ว ในขณะเดียวกัน พยาบาลฉุกเฉินยังต้องดูแลผู้ป่วยอุบัติเหตุ และ ฉุกเฉินปกติที่มีมารับบริการอย่างไม่ขาดสาย การที่ พยาบาลฉุกเฉินปฏิบัติหน้าที่ภายใต้สถานการณ์ที่กดดัน ในทุกด้านตลอด 24 ชั่วโมง ย่อมส่งผลต่ออารมณ์ ของพยาบาล อาจก่อให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ความกลัว ความคับข้องใจ ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวมีผลต่อ คุณภาพชีวิตของพยาบาล อันส่งผลกระทบต่อคุณภาพ ในการดูแลผู้ป่วย และการคงอยู่ในองค์กรหรือวิชาชีพ ได้เช่นกัน⁵⁻⁷

ปัจจุบัน การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งในและต่างประเทศ ส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับอุบัติการณ์ การระบาดของโรค การป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ การดูแลผู้ป่วย สำหรับบุคลากรทางการแพทย์ นวัตกรรมเพื่อการ ดูแลผู้ป่วย แนวทางปฏิบัติทางการพยาบาลที่มุ่งเน้นศึกษาถึงผลลัพธ์ทางการพยาบาลอย่าง ไรก็ตาม ยังไม่พบงานวิจัยในประเทศไทย ที่ศึกษาประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงาน

ภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่เคยมีการศึกษาประสบการณ์ของพยาบาลภายใต้ ภัยพิบัติอื่น ๆ เช่น สึนามิ ความไม่สงบทางการเมือง เป็นต้น และการดูแลผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในห้องความดันลบของพยาบาลในหอผู้ป่วยวิกฤต^{4,8-11} จึงทำให้องค์ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ยังมีอยู่ อย่างจำกัด

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นควรว่าการศึกษาประสบการณ์ ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตึก เวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ซึ่งมีพยาบาลฉุกเฉิน ปฏิบัติหน้าที่หมุนเวียนกันตลอด 24 ชั่วโมง กว่า 60 คน เพื่อรับมือกับสถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ให้สอดคล้องกับนโยบายของ คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัย นวมินทราธิราช คือ การเป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ โรงเรียนแพทย์ที่เป็นกำลังหลักในการดูแลสุขภาพ ผู้ป่วยเขตเมือง และปริมาณพลที่มีการเตรียมความพร้อม ในการรับมือสถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 อีกทั้งคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ยังมีประสบการณ์ในการ รักษาพยาบาลผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มาแล้ว โดยใช้งานวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) แบบปรากฏการณ์วิทยา แบบตีความตามแนวคิดของ Heidegger (Heideggerian Phenomenology) ในการศึกษาจากการบอกเล่าผ่านการรับรู้ของบุคคล จากสถานการณ์ที่เป็นจริง เพื่อบรรยายการปฏิบัติงาน และความรู้สึกของพยาบาลฉุกเฉินอย่างลึกซึ้ง อันจะทำให้ ได้ข้อค้นพบหรือประเด็นที่เป็นประโยชน์ในการนำไปสู่ การพัฒนาการพยาบาล การบริหารการพยาบาล ตลอดจน การกำหนดเชิงนโยบายต่อไป¹² เพื่อเตรียมความพร้อม ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่กำลังเกิดขึ้น ในขณะนี้

คำถามการวิจัย

การปฏิบัติงานของพยาบาลฉุกเฉินภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อบรรยายประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) แบบปรากฏการณ์วิทยาตีความตามแนวคิดของ Heidegger (Heideggerian Phenomenology)¹³ โดยศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูล คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตึกเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2564 โดยการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (purposive sampling) ตามเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 15 คน จนข้อมูลอิ่มตัว

เกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

1) เป็นพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในตึกเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2) ปฏิบัติงานในตึกเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช อย่างน้อย 2 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพถือว่าตัวผู้วิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมด้านระเบียบวิธีวิจัยด้วยการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยเชิงคุณภาพทางการพยาบาล และความรู้ด้านเนื้อหา โดยการศึกษาเกี่ยวกับภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียงสำหรับการบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ จำนวน 2 เครื่อง แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบบันทึกภาคสนาม และแบบสังเกต สำหรับคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูล เป็นคำถามปลายเปิดที่มุ่งให้ผู้ให้ข้อมูลเล่าเกี่ยวกับการปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แบบกึ่งโครงสร้าง (semi structure) ที่ผู้วิจัยได้สร้างแนวคำถามหลังจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบ และปรับแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ได้ค่า CVI เท่ากับ 1 และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในช่วงเวลาต่าง ๆ ของการปฏิบัติงาน

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบบันทึกภาคสนาม แบบสังเกต และคำถามปลายเปิดแบบกึ่งโครงสร้าง ไปหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้เท่ากับ 1

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยขอรับการอนุมัติโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

ได้รับการอนุมัติเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2563 เลขรหัส COA 057/2564 เมื่อได้รับการอนุมัติแล้วผู้วิจัยทำการติดต่อผู้ให้ข้อมูล และขออนุญาตก่อนการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายทุกครั้ง และสอบถามความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูลก่อนการสัมภาษณ์ พร้อมกับชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัย ประกอบด้วยชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอน และวิธีการที่ใช้ในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การขออนุญาตบันทึกเสียงสนทนาโดยผู้ให้ข้อมูลสามารถยุติการให้ข้อมูลได้ในทุกระยะของการสัมภาษณ์ สุดท้ายเมื่อกระบวนการวิจัยสำเร็จ ผู้วิจัยจะดำเนินการทำลายไฟล์บันทึกเสียง และเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้ข้อมูลโดยทันที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากที่ได้รับหนังสืออนุมัติโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลโดยตรง (face to face) ร่วมกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non-participant observation) การจดบันทึกภาคสนาม (field note) ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลยินดีให้สัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยโดยตรง ทั้ง 15 ราย จนข้อมูลอิ่มตัว และไม่มีผู้ให้ข้อมูลรายใดปฏิเสธการบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ โดยขั้นตอนแรก ผู้วิจัยทำการติดต่อผู้ให้ข้อมูลผ่านทางโทรศัพท์เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ เมื่อผู้ให้ข้อมูลยินดียินยอมร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยจึงขออนุญาตทำการนัดหมาย โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลเลือก วัน เวลา สถานที่ ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และวิธีการที่ใช้ในการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง เมื่อถึงวันนัดหมายผู้วิจัยเดินทางไปพบผู้ให้ข้อมูลทุกรายด้วยตนเอง โดยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลแต่ละราย เฉลี่ย 1 - 2 ครั้ง ครั้งละ 45 - 60 นาที เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะนั่งอยู่ในห้องปิด

กับผู้ให้ข้อมูลสองต่อสองบนเก้าอี้นุ่ม หันหน้าเข้าหากัน โดยมีโต๊ะทำงานกั้น ผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกภาคสนาม พร้อมทั้งสังเกต และจดบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ในระหว่างสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (content analysis) ตามวิธีการของ Van Manen¹⁴ โดยเมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เสร็จในแต่ละครั้ง หลังการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะนำบทสนทนามาถอดเทปแบบคำต่อคำ (verbatim) นำบทสนทนามาอ่านเพื่อทำความเข้าใจ หาประโยคหรือข้อความสำคัญที่เปิดเผยประสบการณ์ที่อธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษา เพื่อกำหนดชื่อประเด็นต่าง ๆ และนำมาจัดเป็นหมวดหมู่ข้อความสำคัญ โดยนำส่วนข้อความสำคัญที่มีประเด็นคล้ายกันมาไว้รวมกันตีความหมาย และกำหนดชื่อในแต่ละประเด็นหลัก ประเด็นย่อยที่มีความหมายเหมือนกัน นำมาสะท้อนผ่านความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ เวลา สิ่งของ บุคคลรอบตัวกับผู้ให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และเขียนรายงานผลการวิจัย โดยอ้างอิงตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล มาสนับสนุนประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูล

ข้อมูลของวิจัยนี้ถูกตรวจสอบความน่าเชื่อถือด้วยวิธีของ Guba and Lincoln¹⁵ 4 ประการ คือ 1) ความเชื่อถือได้ (credibility) โดยผู้วิจัยใช้เวลาอยู่กับผู้ให้ข้อมูลให้นานพอ (prolonged engagement) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลแต่ละรายถูกสัมภาษณ์ 1 - 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละประมาณ 45 - 60 นาที มีการตรวจสอบโดยผู้ให้ข้อมูล (member checks) ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปส่งให้ผู้ให้ข้อมูลอ่าน เพื่อให้แน่ใจว่าข้อสรุปที่ได้เป็นข้อมูลที่ได้อาจมาจากประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลจริง พบว่าไม่มีผู้ให้ข้อมูลรายใดขอเพิ่มเติมหรือแก้ไขข้อมูลที่ได้

2) ความสามารถในการถ่ายโอน (transferability) เมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเสร็จ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยที่ได้บรรยายบริบท พร้อมทั้งประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย และอธิบายให้ผู้ให้ข้อมูลอ่านเข้าใจเรื่องราวที่มีความสอดคล้องกับตนเอง

3) ความสามารถในการพึ่งพา (dependability) ผู้วิจัยนำระเบียบวิธีการวิจัย แนวคำถามในการสัมภาษณ์ การดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงคุณภาพตรวจสอบ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามี ความสอดคล้องกัน และเห็นด้วยกับประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล และ 4) ความสามารถในการยืนยัน (confirmability) เป็นการตรวจสอบข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทั้งการบันทึกเทป การถอดเทปแบบคำต่อคำ และการบันทึกภาคสนาม ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วน โดยการฟังเทปซ้ำหลายรอบ มีการอ้างคำพูดของผู้ให้ข้อมูลในการนำเสนอผลการวิจัย จัดเก็บบทสัมภาษณ์ และใช้รหัสเบื้องต้น แยกเป็นแฟ้มข้อมูลของแต่ละคนอย่างเป็นระบบ ไม่มีการลบข้อมูลหรือบันทึกซ้ำ

ผลการวิจัย

ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย แบ่งได้เป็น 6 ประเด็นหลัก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ต้นตัวเตรียมรับมือกับสิ่งใหม่ พยาบาลฉุกเฉินเป็นพยาบาลหน้าด่านของโรงพยาบาล มีหน้าที่ในการให้การพยาบาลผู้ที่อยู่ในภาวะฉุกเฉิน และฉุกเฉินวิกฤตตลอดระยะเวลา 24 ชั่วโมง ในทุกช่วงเวลาของการปฏิบัติหน้าที่พยาบาลฉุกเฉิน ต้องเตรียมตัวเผชิญกับสถานการณ์ท้าทาย ไม่สามารถคาดเดาได้ เหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นอีกหนึ่งภัยพิบัติโรคอุบัติใหม่ที่สร้างผลกระทบ

ไปทั่วโลก และประเทศไทยพยาบาลฉุกเฉินเองก็ไม่อาจนิ่งนอนใจในการเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าในช่วงแรกการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จะดูเหมือนอยู่ไกลตัว อย่างไรก็ตาม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต้องมาถึงโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย แห่งนี้แน่นอน เพราะพยาบาลฉุกเฉินที่ต้องดูแลผู้ป่วยที่ซับซ้อน ดังนั้น สิ่งพยาบาลฉุกเฉินโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยจะทำได้ คือ ต้องตื่นตัว ค้นคว้าศึกษาองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อติดตามหาแนวทางป้องกันไว้ เพื่อให้ตนเองปลอดภัย และผู้ป่วยปลอดภัย ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

“...ขอใช้คำว่าตื่นตัวนะค่ะ เพราะพยาบาลฉุกเฉินต้องมีสิ่งนี้ ตัวเราทำงานบนความท้าทาย ความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ถ้าพยาบาลไม่ตื่นตัว ไม่ปรับตัวกับสิ่งที่เกิดขึ้น เราก็จะดูแลผู้ป่วย COVID-19 หรือผู้ป่วยอื่น ๆ ต่อไปไม่ได้ เราเคยผ่านไข้หวัดใหญ่ เคยผ่าน SARS มาได้ เพราะเราปรับตัว และตื่นตัวหาความรู้มาสู้...” (ID001)

“...รู้อยู่แล้วว่า COVID-19 ต้องมาแน่ ๆ จีนกับไทยไม่ไกลกัน เราอ่านเยอะพอสมควร รู้อยู่แล้วว่าต้องเตรียมพร้อม Trend ใหม่มาแน่นอน เรียนรู้ก่อนที่มันจะมาถึงเรา พอมีเวลาให้รับมือ เราต้องตื่นตัว...” (ID002)

“...สุดท้ายมันต้องปรับตนเองให้ตื่นตัวค่ะ ต้องยอมรับว่ายังไงเราก็ต้องดูแลผู้ป่วยกลุ่มนี้อยู่ดี หนีไม่พ้น ยังไงก็ต้องเรียนรู้ ต้องอ่านเพิ่มหรืออย่างน้อยก็รู้ในเรื่องที่เป็นหน้าที่ของเรา...” (ID004)

2. มั่นใจนโยบายบริหาร การปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต้องอาศัยองค์ความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน และการสนับสนุนจากผู้บริหาร เนื่องจากการปฏิบัติงานในครั้งนี้เป็น การปฏิบัติงานกับเชื้อโรคที่มองไม่เห็น สิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่สำคัญที่สร้างความมั่นใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน จึงหนีไม่พ้นอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) ถึงแม้ว่าจะมีข่าว PPE ไม่เพียงพอสำหรับพยาบาลฉุกเฉินหลายแห่ง แต่ไม่ใช่สำหรับโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงนโยบายการบริหารทรัพยากร

โดยเอื้อให้พยาบาลฉุกเฉินที่มีความเสี่ยงสูงสุดมี PPE เพียงพอ มีคุณภาพ อีกทั้งนโยบายการออกแบบระบบบริการตั้งแต่การรับใหม่ การดูแล จนถึงการจัดจำหน่ายจากหน่วยงานฉุกเฉิน โดยการพัฒนาแนวปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนนวัตกรรมที่ใช้ส่งเสริมการพยาบาล เช่น หน้ากากอนามัยชนิด N-99 นอกจากนี้การรับฟัง และปรับปรุงนโยบายตามเสียงสะท้อนของผู้ปฏิบัติงาน ช่วยให้ผู้ปฏิบัติรู้สึกมั่นใจในนโยบายบริหาร รู้สึกไม่ถูกทอดทิ้ง และมีความสำคัญต่อองค์กร ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

“...รู้สึกมั่นใจนะ เพราะนโยบาย มาตรการ แนวปฏิบัติต่าง ๆ ต้องผ่านการประชุมจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารของเราตื่นตัวมาก มาตรการที่เป็นเชิงรุก อุปกรณ์ก็มีใช้อย่างเพียงพอ ไม่เคยต้องเอาตัวเข้าแลกร โดยไม่มีอะไรป้องกัน...” (ID005)

“...เรื่องอุปกรณ์ที่นี้ค่อนข้างพร้อมทุกอย่างจริง ๆ แบบที่โรงพยาบาลอื่นไม่มี ทั้งนวัตกรรม N-99 รถเคลื่อนย้ายผู้ป่วยแบบ Negative pressure chamber มันสร้างความมั่นใจในการทำงานได้เยอะเลยนะ...” (ID006)

“...ผู้บริหารเขาใส่ใจ เรามีปัญหาหน้างานอะไร เราแสดงความคิดเห็นกลับไปเขาก็ไปแก้ไขให้ เขารู้ว่าเราเป็นด่านหน้า เขาไม่ได้ทอดทิ้ง เราเลยรู้สึกมั่นใจที่จะปฏิบัติงานในสถานการณ์แบบนี้...” (ID003)

3. เปลี่ยนแปลงฉับไว สื่อสารแนวปฏิบัติกรพยาบาลฉุกเฉินในสถานการณ์นี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญหลากหลายสาขา เพื่อความปลอดภัยของบุคลากรสาธารณสุข ผู้ติดเชื้อกลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไป การเปลี่ยนแปลงของแนวปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉินอย่างฉับไววันต่อวัน เวรต่อเวรหรือรวดเร็วเร็วกว่านั้น นำมาซึ่งความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน เพราะผู้ปฏิบัติงานได้รับสารไม่เหมือนกัน เกิดการกระทบกระทั่งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงาน เพราะผู้ปฏิบัติงานไม่ไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น การสื่อสารที่ชัดเจน และสร้างสรรค์

ช่วยทำให้ความผิดพลาดในการปฏิบัติงานลดลง สร้างแรงผลักดันให้ทุกคนในหน่วยงานภายในองค์กรปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน โดยสื่อสารให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจถึงสาเหตุที่แนวปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และใช้คำพูดที่ทำให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

“...แนวปฏิบัติมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยมาก เพราะช่วงบนตื่นตัว ต้องการปิดช่วงไหน เราจึงต้องสื่อสารให้ทุกคนรู้เท่ากัน ชัดเจน มีแฟ้มเก็บเอกสาร มีการเซ็นรับทราบ หากมีข้อสงสัยก็เปิดโอกาสให้โทรหาได้ตลอดเวลา มีการทวนถาม เราต้องพยายามมีแนวทาง และวิธีการให้น้องรู้สึกว่ามีงานทำได้...” (ID005)

“เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตามความคิดที่รวดเร็วของผู้บริหาร บางคนอาจไม่เข้าใจว่าทำไมต้องเปลี่ยน แต่พออธิบายด้วยเหตุผล การมี reference มี review literature น้องก็พร้อมปรับ พร้อมทำ” (ID002)

“เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ววันต่อวัน เวรต่อเวรหรือบางที่อาจเปลี่ยนเร็วกว่านั้น ข้อผิดพลาดมันมีแน่นอน เราต้องสื่อสารแบบ positive และที่สำคัญคือความชัดเจน คนทำงานจะได้มีกำลังใจ ลดความ negative ก็จะไปข้างหน้าได้ หากสงสัยก็ถาม และต้องพร้อมตอบ” (ID009)

4. ดูแลประสานความห่วงใยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นโรคระบาดทางเดินหายใจที่ติดต่อได้ง่าย ในหน่วยงานฉุกเฉิน การป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างดีที่สุด คือ การลดการสัมผัสกับผู้ป่วย เข้าข่ายสงสัยหรือผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้ป่วยกลุ่มนี้จึงถูกแยกตัวให้อยู่ในห้องตรวจรักษา ผู้ป่วยติดเชื้อแบบแรงดันลบ (negative pressure room) ในขณะเดียวกันต้องงดให้ญาติผู้ป่วยกลุ่มนี้ ตลอดจนญาติผู้ป่วยกลุ่มอื่นเข้าเยี่ยม พยาบาลฉุกเฉินจึงต้องทำหน้าที่ประสานความห่วงใยที่เกิดขึ้น เป็นตัวกลางในการบอกเล่าความรู้สึก ความต้องการระหว่างผู้ป่วยและญาติ อีกทั้งช่วยเป็นกำลังใจให้กับผู้ป่วยแทนญาติ

ที่เฝ้าคอยด้วยความหวังให้ผู้ป่วยกลับมามีสุขภาพที่แข็งแรงอยู่ภายนอกหน่วยงานฉุกเฉิน ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

“...ญาติกับผู้ป่วยความใกล้ชิดจะน้อยลง เพราะต้องจำกัดการเข้าเยี่ยม แต่ญาติก็ต้องการเข้าเยี่ยม เพราะเป็นห่วงผู้ป่วย ปัญหาที่เกิดขึ้นถ้าสื่อสารไม่ดี ทำให้เขาว่างใจในตัวเรา และเข้าใจในข้อจำกัด...” (ID009)

“...ด้วยความที่ ER มันเคลื่อนตลอดเวลา มันติดเชื่อง่าย ไม่ได้ให้ญาติมาเยี่ยมเฝ้า ก็ต้องอธิบายให้เข้าใจ แล้วต้องคอยเชื่อมโยงระหว่างผู้ป่วยกับญาติ ให้ผู้ป่วยรู้สึกว่าได้ถูกทอดทิ้ง ลดความวิตกกังวล มีกำลังใจ...” (ID010)

“...ตอนอยู่ในห้อง negative ร้อนก็ร้อน แต่ก็ต้องดูผู้ป่วย ออกก็ไม่ได้เพราะเราทอดทิ้งเค้าไม่ได้ ถ้าไม่มีเราเค้าจะโดดเดี่ยว แล้วเค้าจะเอาแรงใจที่ไหน ไปสู้...” (ID013)

5. เติมเต็มห่วงใยรับผิดชอบ พยาบาลฉุกเฉินต้องทำงานเป็นทีม (team work) ซึ่งในสถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีการลดจำนวนผู้ป่วย จึงทำให้ผู้ป่วยมาหน่วยงานฉุกเฉินลดลง แต่ผู้ป่วยที่มา คือ ผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉินวิกฤตแทบทั้งสิ้น ในขณะที่เดียวกันก็มีการลดจำนวนพยาบาลฉุกเฉินต่อเวร เพื่อลดผู้สัมผัสไวรัสโคโรนา 2019 พยาบาลฉุกเฉินบางคนต้องถูกกักตัวสังเกตอาการ (self-quarantine) อีกทั้งพยาบาลที่มีสมรรถนะ (competency) และประสบการณ์ (year of experience) ที่เหมาะสมกับการพยาบาลผู้ป่วยเข้าข่ายสงสัยหรือผู้ป่วยติดเชื้อ COVID-19 มีอยู่อย่างจำกัด จึงทำให้พยาบาลฉุกเฉินต้องมีบทบาทหน้าที่ในแต่ละเวรที่ชัดเจน โดยมีพยาบาลหัวหน้าเวร (incharge nurse) พยาบาลคัดกรอง (triage nurse) เวิร์ด 1 คน พยาบาลประจำพื้นที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ Resuscitation nurse (RN) Treatment nurse (TN) และ observation nurse ประมาณ 4 - 5 คนต่อเวร เมื่อมีผู้ป่วยเข้าข่ายสงสัยหรือผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เข้ามา RN และ TN คนที่ 2 ซึ่งเรียงลำดับจากสมรรถนะ และประสบการณ์

จะต้องถูกแยกตัวไปดูแลผู้ป่วยกลุ่มนี้ในห้องตรวจรักษาผู้ป่วยติดเชื้อแบบแรงดันลบ คือห้องความดันลบ (negative pressure room) ตั้งแต่เข้ามาที่หน่วยงานฉุกเฉิน จนกระทั่งจำหน่ายใช้เวลาประมาณ 2 - 4 ชั่วโมงต่อรายนั้น หมายความว่า ใน 1 เวิร์ด 8 ชั่วโมง หากมีผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตมาพร้อมกันหลายราย รวมกับผู้ป่วยเข้าข่ายสงสัยหรือผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ห้องฉุกเฉินจะเข้าสู่สภาวะแออัด (overcrowding) ทันที ส่งผลให้พยาบาลฉุกเฉินรู้สึกหนักกาย เหนื่อยใจ และหมดไฟ ซึ่งสิ่งที่จะช่วยให้ความรู้สึกดังกล่าวบรรเทาเบาบางลงไปได้ คือ ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ เต็มที่กับงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานตามแนวปฏิบัติที่กำหนด เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติงานหลายรอบ รวมทั้งการได้มาทำงานกับผู้ร่วมงานที่มีความรับผิดชอบ และมีโมติเวชัน การได้พูดคุยระบายความรู้สึก แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันเป็นการเติมเต็มความสุขที่ขาดหายไปจากการปฏิบัติงานที่หนักหน่วง ความห่วงใยที่มีต่อกันทั้งเรื่องการทำงาน และเรื่องส่วนตัว คือ แรงยึดเหนี่ยวในทีมพยาบาลฉุกเฉินให้ปฏิบัติงานได้อย่างลุล่วง ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

“...ที่นี่ต้องทำงานเป็นทีม ถ้าทีนเวิลด์มีสมรรถนะโอเค ความรู้ ทุกอย่างพร้อม มันก็อุ่นใจ และทำงานได้ง่ายขึ้น เพราะผู้ป่วยก็อาการหนัก พยาบาลก็ลดลง แค่นี้ก็เหนื่อยแล้ว ไม่ควรต้องมาเหนื่อยใจกับคนเพิ่ม...” (ID012)

“...คนที่มีความรับผิดชอบ ที่เขาสามารถเป็นที่พึ่งของเราได้ เราก็เรียนรู้ได้ โดยที่เขาไม่ต้องพูด แค่นี้ก็ทำงานอย่างอุ่นใจ แม้จะเกิดเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงอะไรก็ตาม...” (ID013)

“...ที่ทำงานก็เป็นสังคมหนึ่ง แค่วงเวลาพักที่ได้พูดคุยกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นก็ทำให้เรามีความสุข และทำงานได้ง่าย...” (ID005)

“...ที่นี่มันเป็นสังคมใหญ่ เรื่องเฮฮาก็มี เรื่องเครียดก็เยอะ แค่วงส่วงได้มาเจอกัน ได้คุยถามไถ่ เป็นการรวมตัวของคนหลายรุ่น เป็นความผูกพันอย่างน้อยมันเป็นความสุขระหว่างการทำงาน...” (ID006)

6. รับมอบความรัก ความเข้าใจ พยาบาลฉุกเฉินจึงต้องห่างไกลกับครอบครัวมากกว่าเดิม เพราะไม่สามารถเดินทางไปพบครอบครัวที่อยู่ต่างจังหวัด ส่วนคนที่มีความรอบคอบอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครก็ต้องมาพักอยู่หอสลักับพักอยู่ที่บ้าน ตามนโยบายการเว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) และการงดเดินทางข้ามจังหวัด ทำให้เกิดช่องว่างกับคนในครอบครัว ถึงแม้ว่าระยะห่างทางกายจะเกิดขึ้น แต่ระยะห่างทางใจกลับค่อย ๆ ถูกเติมเต็มด้วยความเข้าใจจากคนในครอบครัว ความเข้าใจในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบของบุคคลอื่นเป็นที่รัก ความเข้าใจในสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ตลอดจนความเข้าใจในโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่การติดต่อเกิดขึ้นได้ยาก หากป้องกันดูแลตนเองตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ความเข้าใจจากคนในครอบครัว รวมไปถึงความเข้าใจจากคนไทยทั่วทั้งประเทศที่มีต่อพยาบาลฉุกเฉิน และบุคลากรสาธารณสุขทุกคนที่ส่งมอบความรัก ความปรารถนาดีมายังโรงพยาบาลแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ป้องกันตนเอง อาหาร น้ำดื่ม เครื่องสารอุปโภคต่าง ๆ อีกทั้งค่าขึ้นชมจากหลากหลายช่องทางล้วนเป็นกำลังใจ ช่วยส่งเสริมพยาบาลฉุกเฉินให้ยังคงมีแรงลุกออกจากที่นอนมาปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบต่อไป ดังคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

“...รู้สึกดีที่พยาบาลได้รับความไว้วางใจ ได้รับการยกย่องจากประชาชน สู้กับเชื้อโรคใครจะไปทำได้ดีกว่าเรา เหมือนเป็น hero รู้สึกภูมิใจยิ่งทำให้ต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่...” (ID005)

“...เราอยู่กับชุมชนที่อยู่กับเรามาเนาน เราเป็นลูกค้าประจำ พอออกไปซื้อเค้กก็นั่งนี้มาให้เพิ่ม ฝากกำลังใจผ่านกล่องข้าวมาให้ ส่วนบ้านก็ไม่ได้กลับ เพราะอยู่ต่างจังหวัด รู้ว่าเค้หว่งแต่เค้ก็เข้าใจว่าเราเสี่ยง ก็เลยกอดกันผ่านโทรศัพท์...” (ID015)

“...ที่บ้าน บางครั้งความรักก็มาเหนือความรู้ เขารู้เขาเข้าใจว่าเราต้องไปเจออะไรบ้าง กลับบ้านมาเขาก็จะรู้ว่าเราต้องทำตัวอย่างไร แต่เขาก็ต้อนรับเราเสมอ...” (ID002)

“...แฟนค่อนข้างเข้าใจ อยากกินอะไรก็ส่งมาให้ เข้า case หนักอยากกักตัวเองอยู่หอก็ไม่ขัด VDO call มาก็ได้ แค่เขาเข้าใจ ไม่เรียกร้องอะไรก็ช่วยเราได้เยอะ...” (ID006)

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย ต้องมีความตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับภาวะสุขภาพของประชาชนตลอดเวลา เพราะพยาบาลฉุกเฉินเป็นพยาบาลด่านหน้าที่ต้องปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยฉุกเฉิน และฉุกเฉินวิกฤตตลอด 24 ชั่วโมง ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ที่คาดเดาไม่ได้ การมาของการติดเชื้อโรคไวรัสโคโรนา 2019 จึงเป็นอีกหนึ่งความท้าทายใหม่ที่พยาบาลฉุกเฉินต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สอดคล้องกับการศึกษาประสบการณ์การปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยฉุกเฉิน โรงพยาบาลระดับตติยภูมิ³ พบว่า การพยาบาลฉุกเฉิน คือ การปฏิบัติงานด้านหน้า และท้าทาย เพราะต้องปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยฉุกเฉิน และฉุกเฉินวิกฤตที่มาโดยลำพังหรือมาเองเป็นหมู่คณะจากสถานการณ์ภัยพิบัติ (disaster) ความตื่นตัวที่เกิดขึ้นจึงทำให้พยาบาลฉุกเฉินต้องค้นหาความรู้ในการดูแลผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อให้พยาบาลฉุกเฉินมีความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ และผู้ป่วยปลอดภัยจากภาวะคุกคามของโรค สอดคล้องกับการศึกษาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพด้านการพยาบาลผู้ป่วยโรคติดต่ออุบัติใหม่¹¹ พบว่า พยาบาลฉุกเฉินต้องมีสมรรถนะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคติดต่ออุบัติใหม่ในโรงพยาบาล โดยการเป็นผู้ใฝ่รู้ มีความรอบรู้ ภายใต้หลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence base) หรือข้อมูลที่เชื่อถือได้ทันต่อเหตุการณ์ รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสำหรับพยาบาลฉุกเฉินบางคนความรู้สึกท้าทายไม่ได้เกิดขึ้นในครั้งแรก แต่เกิดขึ้นจากการยอมรับสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงนำไปสู่การปรับใจ

ปรับมุมมองเป็นความท้าทายในการได้พัฒนาตนเอง พัฒนาความสามารถ สอดคล้องกับการศึกษา ประสบการณ์พยาบาลในการดูแลผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (ซาร์ส)⁶ พบว่า พยาบาลมีความรู้สึกท้าทายที่ได้ทำเรื่องยิ่งใหญ่ ได้ทุ่มเทความสามารถ และประสบการณ์ที่มีในการดูแลผู้ป่วย แม้ว่าในช่วงแรกจะรู้สึกคับข้องใจที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงในการปฏิบัติงานกับโรคติดเชื้อรุนแรงได้ และสอดคล้องกับการศึกษาประสบการณ์ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลระหว่างสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง³ พบว่า ในสถานการณ์นี้ยังนำพาสิ่งดีเข้ามาสู่ตนเอง เพียงแต่ต้องเปลี่ยนมุมมองให้บวก ยอมรับอย่างเข้าใจ มองว่าได้พัฒนาตนเองในด้านความคิด และความสามารถ

การปฏิบัติงานของพยาบาลฉุกเฉินภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นโรคติดต่อรุนแรงที่ทำให้เกิดการเสียชีวิตได้ พยาบาลฉุกเฉินย่อมมีความรู้สึกหลากหลายเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ แต่สิ่งที่ทำให้พยาบาลฉุกเฉินทำงานได้อย่างเต็มกำลัง คือ ความมั่นใจที่เกิดจากนโยบายบริหารของผู้บริหารโรงพยาบาลที่สามารถจัดสรรอุปกรณ์การป้องกันตนเองหรือ PPE ได้อย่างเหมาะสม พัฒนาแนวปฏิบัติการทำงานที่ก้าวหน้า หลัฐานทางวิชาการ และสร้างสรรค์นวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการสื่อสารระหว่างผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งทำให้พยาบาลฉุกเฉินรู้สึกมั่นใจ ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว สอดคล้องกับการศึกษาของ วดีนิ สมศิริ และคณะ⁶ พบว่า พยาบาลมีความรู้สึกเหมือนส่งไปตายเอาดาบหน้า เหมือนโดนลอยแพ เพราะไม่มีความมั่นใจในการบริหารจัดการของผู้บริหารทั้งด้านองค์ความรู้ อุปกรณ์ป้องกัน การสื่อสารต่าง ๆ ในสถานการณ์ขณะนั้น แต่เมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่งผู้บริหารได้ปรับเปลี่ยนนโยบายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับองค์ความรู้ การปฏิบัติงานจริง และมีการสื่อสารนโยบายที่ทำให้พยาบาลเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

เป็นเวลากว่า 10 ปี ที่มนุษยชาติไม่ได้เผชิญกับโรคระบาดที่กระจายไปทั่วโลก (pandemic) ภายหลังการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009¹ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คือสิ่งใหม่ที่กระตุ้นให้นักวิทยาศาสตร์การแพทย์เข้าไปศึกษาค้นคว้า จึงทำให้องค์ความรู้เกี่ยวกับไวรัสโคโรนา 2019 เกิดขึ้นใหม่ตลอดเวลา ความตื่นตัวที่เกิดขึ้นทั่วทั้งโลกเป็นไปเพื่อความปลอดภัยของบุคลากรสาธารณสุข ผู้ติดเชื้อกลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไป จึงส่งผลให้แนวปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉินเปลี่ยนแปลงไปอย่างฉับไว ความตื่นตัวของทั้งพยาบาลฉุกเฉิน และผู้บริหารในการดูแลผู้ป่วยเข้าข่ายสงสัยหรือผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของแนวทางการปฏิบัติงานอย่างฉับไว ดังนั้น เพื่อลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการรู้ไม่เท่าทันแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไป การสื่อสารจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งต้องเป็นการสื่อสารที่ชัดเจน และสร้างสรรค์ สอดคล้องกับการศึกษาของ สมพร สังข์แก้ว และคณะ¹¹ พบว่า พยาบาลฉุกเฉินต้องมีสมรรถนะในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล วางแผนการปฏิบัติงานอย่างครบถ้วนทั้งภายในหน่วยงาน และภายนอกหน่วยงาน เพื่อให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคติดต่ออุบัติใหม่ในโรงพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดความขัดแย้งระหว่างผู้ร่วมงาน และผู้ปฏิบัติงาน

ในภาวะปกติการพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินมุ่งเน้นการแก้ไข ดูแลภาวะคุกคามชีวิต (life threatening) เป็นหลัก เพื่อเพิ่มอัตราการรอดชีวิต หรือลดผลกระทบจากการเจ็บป่วย ทำหัตถการที่หลากหลาย รวดเร็ว ส่งผลให้ห้องฉุกเฉินมีลักษณะปิด คือ ไม่อนุญาตให้ญาติเฝ้า เพื่อลดความโกลาหลที่อาจเกิดขึ้น แต่การพยาบาลต้องปฏิบัติอย่างเป็นองค์รวม ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ จิตสังคม และจิตวิญญาณ ดังนั้น พยาบาลฉุกเฉินจึงอนุญาตให้ญาติเข้าเยี่ยมผู้ป่วยเป็นครั้งคราวในระหว่างสังเกตอาการ เพื่อลดความวิตกกังวล เพิ่มกำลังใจของผู้ป่วยและญาติ แต่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นโรคระบาดทางเดินหายใจที่ติดต่อ

ผ่านทั้งการสัมผัส (contact) ฝอยละอองขนาดใหญ่ (droplet) เป็นหลัก แต่สามารถติดต่อผ่านทางอากาศ (airborne) เมื่อมีการทำหัตถการที่ก่อให้เกิดฝอยละออง¹ จึงทำให้โอกาสการแพร่กระจายของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถเกิดขึ้นได้ง่ายในหน่วยงานฉุกเฉิน การลดการสัมผัสกับผู้ป่วยเข้าข่ายสงสัยหรือผู้ป่วยติดเชื้อ COVID-19 ผู้ป่วยกลุ่มนี้จึงถูกแยกตัวอยู่ในห้องตรวจรักษาผู้ป่วยติดเชื้อแบบแรงดันลบ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องงดให้ญาติผู้ป่วยกลุ่มนี้ ตลอดจนญาติผู้ป่วยรายอื่นเข้าเยี่ยม พยาบาลฉุกเฉินจึงต้องทำหน้าที่ประสานความรู้สึกทางไกลที่เกิดขึ้น โดยการบอกเล่าความรู้สึกความต้องการระหว่างผู้ป่วย และญาติ พร้อมทั้งยังช่วยเป็นกำลังใจให้กับผู้ป่วย สอดคล้องกับการศึกษาของ วศินี สมศิริ และคณะ⁶ พบว่า การพยาบาลต้องดูแลผู้ป่วยอย่างเอื้ออาทร ไม่ทอดทิ้ง แม้ว่าการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยอาจทำให้พยาบาลติดเชื้อด้วยก็ตาม เช่นเดียวกับการศึกษาของ สมพร สังข์แก้ว และคณะ¹¹ พบว่า พยาบาลต้องตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยและญาติ ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ปลอบโยน และให้กำลังใจด้วยจิตวิญญาณของความเป็นพยาบาล และคล้ายคลึงกับการศึกษาประสบการณ์การจัดการสาธารณสุขของพยาบาลวิชาชีพในเหตุการณ์สึนามิ⁵ พบว่า พยาบาลต้องไม่ทอดทิ้งผู้ป่วยแม้ว่าจะมีความรู้สึกละอายใจ เพราะผู้ป่วยเหล่านั้นต้องการกำลังใจจากพยาบาลมากที่สุด ในขณะนั้น และสอดคล้องกับการศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการดูแลผู้ป่วย (telehealth) ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019¹⁶ พบว่า ช่วยให้บริการทางการแพทย์ให้คำแนะนำผู้ป่วย และครอบครัวได้อย่างทั่วถึง ลดการสัมผัสใกล้ชิด และยังรู้สึกอบอุ่นใจ ฟังพอใจต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการดูแลผู้ป่วย

การปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉินจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม (team work) ซึ่งหัวใจของการทำงานเป็นทีม คือ ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ยิ่งในสถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีจำนวนพยาบาลฉุกเฉินต่อเวรลดลง

เนื่องจากการลดผู้สัมผัสโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การถูกกักตัวสังเกตอาการ (self-quarantine) และขาดคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการพยาบาลผู้ป่วยเข้าข่ายสงสัยหรือผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงทำให้พยาบาลฉุกเฉินต้องมีบทบาทหน้าที่ในแต่ละเวลาที่ชัดเจน ต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติงานหลายรอบ สอดคล้องกับการศึกษาของ วศินี สมศิริ และคณะ⁶ พบว่า พยาบาลต้องมีการวางแผนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างชัดเจน และต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุดเพื่อผู้ป่วย และคนในทีม อีกทั้งการทำงานกับผู้ร่วมงานที่มีความรับผิดชอบ และมีเมตตาริใจ ช่วยให้มีทีมพยาบาลฉุกเฉินปฏิบัติงานได้อย่างลุล่วง สอดคล้องกับการศึกษาประสบการณ์ของพยาบาลวิชาชีพในการดูแลผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในห้องแรงดันลบ⁴ พบว่า พยาบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบให้ดีที่สุด คอยเป็นขวัญและกำลังใจให้กันและกัน

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คือ การตกเป็นฆาตรกรโดยไม่รู้ตัว เนื่องจากคาดเดาได้ยากว่าตนเองติดเชื้อหรือยังไปแพร่กระจายเชื้อไว้กับใครบ้าง ซึ่งมาตรการที่ช่วยลดการแพร่กระจายลงได้ คือ การเว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) และงดการเดินทางข้ามจังหวัด ด้วยเหตุนี้พยาบาลฉุกเฉินจึงต้องห่างไกลกับครอบครัวมากกว่าเดิม เพราะไม่สามารถเดินทางไปพบครอบครัว ชุมกำลังใจสำคัญของการปฏิบัติงานในเมืองหลวง ที่รอคอยพวกเขายู่ต่างจังหวัด ส่วนคนที่มีครอบครัวอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครก็ต้องมาพักอยู่หอสลักับพักอยู่ที่บ้าน ทำให้เกิดช่องว่างกับคนในครอบครัวเช่นกัน ถึงแม้ว่าระยะห่างทางกายจะเกิดขึ้นแต่ระยะห่างทางใจกลับค่อย ๆ ถูกเติมเต็มด้วยความเข้าใจจากคนในครอบครัว และคนไทยทั่วทั้งประเทศที่มีต่อพยาบาลฉุกเฉิน และบุคลากรสาธารณสุขทุกคน ที่ส่งมายังโรงพยาบาลแห่งนี้ ช่วยส่งเสริมให้พยาบาลฉุกเฉินยังคงมีแรงปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อไป สอดคล้องกับการศึกษาประสบการณ์การถูกกักตัวเพื่อป้องกัน

การแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาพยาบาล¹⁷ พบว่า ในสถานการณ์การแพร่กระจายของการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นวาระของการแสดงออกของความรักความเมตตาต่อคนในสังคม การได้รับการช่วยเหลือหรือกำลังใจในรูปแบบต่าง ๆ ช่วยให้เกิดจิตใจที่มั่นคง เพิ่มพลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถใช้ผลการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาล ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยพิบัติโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การสื่อสารกับผู้ป่วย และครอบครัว ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อรักษาระยะห่างทางสังคม และการทำงานเป็นทีม

2. สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการพยาบาลผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เขตเมืองที่มารับบริการในหน่วยงานฉุกเฉิน รวมไปถึงใช้พัฒนาการบริหารอัตราากำลังพยาบาล การจัดสรร

อุปกรณ์ และการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลฉุกเฉิน เพื่อการเตรียมความพร้อมของพยาบาลฉุกเฉินสำหรับสถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อที่กำลังเกิดขึ้น และอาจเกิดขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัย และพัฒนาแนวปฏิบัติการพยาบาลฉุกเฉิน เพื่อตอบสนองกับสถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อที่กำลังเกิดขึ้น และเตรียมรับสถานการณ์ภัยพิบัติโรคติดเชื้อที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยมุ่งเน้นเรื่องการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารระหว่างทีมสุขภาพกับผู้ป่วย และครอบครัวด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

กิตติกรรมประกาศ

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก “กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช” (Navamindradhiraj University Research Fund)

เอกสารอ้างอิง

1. Department of Disease Control, Ministry of Public Health. Corona virus disease COVID-19 [Internet]. 2020 [cited 2021 Sep 1]. Available from: <http://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/eng/index.php> (in Thai)
2. Phuangprayong K. The situation of impact, support needs and adaptation of working age population during the COVID-19 pandemic: empirical study in Bangkok. *Suthiparithat Journal* 2021;35(1):266-86. (in Thai)
3. Ramkaew K, Oumtane A. Working experience of emergency nurses in tertiary care hospital. *Journal of The Royal Thai Army Nurses* 2014;15(3):226-34. (in Thai)
4. Khorienchai T, Rodphan J, Kasikul B. Experiences of nurse caring the COVID-19 patients in negative pressure room [Internet]. 2021 [cited 2021 Sep 1]. Available from: <http://www.ayhosp.go.th/ayh/index.php/quality-day-2563?layout=edit&id=5555> (in Thai)
5. Seitel FP. The practice of public relations. 14th ed. New Jersey: Practice Hall; 2020.
6. Somsiri V, Kongin W, Nilmanat K. Nurses' experiences in caring for patients with severe acute respiratory syndrome (SARS). *Songklanagarind Medical Journal* 2007;25(2):127-37. (in Thai)

7. Warin P, Apibunyopas P, Wongjarupun S. Quality of work life affecting organizational commitment and service quality of nurses at accident and emergency department in Bhumibol Adulyadej hospital and Royal Thai Air Force hospitals. *Journal of The Royal Thai Army Nurses* 2018;19(2 Suppl): S89-97. (in Thai)
8. Yamanon P. The experiences of professional nurses in disaster management during Tsunami [Dissertation]. Bangkok: Chulalongkorn University; 2007. (in Thai)
9. Lukthitikul S, Hatthakit U, Perawutt J. Experiences of nurses practising during the Tsunami at hospitals of Phang-Nga province. *Songklanagarind Medical Journal* 2008;26(4):349-60. (in Thai)
10. Malainak T, Phachusilpa A, Oumtanee A. Experiences of professional nurses working in a hospital setting during the political unrest situation. *Journal of The Police Nurse* 2015;7(2):90-105. (in Thai)
11. Sungkeaw S, Hamirattisai T, Srisatidnarakul B. Registered nurses' competency in caring for emerging infectious diseases. *Journal of Thailand Nursing and Midwifery Council* 2020;35(3):69-86. (in Thai)
12. Sripa K. Hermeneutic phenomenology research in nursing. *Journal of The Police Nurses* 2012;4(2):1-18. (in Thai)
13. Heidegger M. Phenomenology of intuition and expression: theory of philosophical concept formation. London: Continuum; 2010.
14. Van MM. Researching lived experience: human science for an action sensitive pedagogy. Ontario: Althouse Press; 1990.
15. Guba EG, Lincoln YS. Fourth generation evaluation. Newbury Park, Calif: SAGE Publishing; 1989.
16. Laplai P, Pinsuwan M. The effect of wound care challenges and solutions by telehealth during the COVID - 19 pandemic. *The Journal of Prapokklao Hospital Clinical Medical Education Center* 2021;38(3):304-13. (in Thai)
17. Jerayingmongkol P, Wongnoi A, Sukhawadee B, Thuajop S, Duangkam T. Experiences of being quarantined to prevent the spread of coronavirus (COVID 19) among nursing students. *Journal of Nursing and Health Research* 2021;22(1):110-24. (in Thai)

ภาคผนวก ก

รายชื่อวารสารทางวิชาการที่ ก.พ.อ.กำหนด

รายชื่อวารสารทั้งหมด

พบวารสารทั้งหมด 1243 รายการ

*ท่านสามารถดูรายละเอียดของแต่ละวารสารได้โดยคลิกที่ชื่อของวารสาร

วารสารทางการแพทย์							
ISSN	E-ISSN	ชื่อไทย	ชื่ออังกฤษ	TCI กลุ่มที่	สาขา	เว็บไซต์	หมายเหตุ
0858-3080	2730-1370	วารสารการพยาบาล	Kuakarun Journal of Nursing	1	Health Sciences	https://he01.tci-thaijo.org/index.php/kcn	

รายละเอียดของวารสาร

ชื่อวารสาร : วารสารการพยาบาล

Journal Name : Kuakarun Journal of Nursing

ชื่อบรรณาธิการ : ผศ.ดร.พรนันทน์ วิชาลกุลวงษ์

ชื่อย่อของวารสาร :

Abbreviation Name: KJN

ISSN : 0858-3080

E-ISSN : 2730-1370

ที่อยู่สำหรับการติดต่อ : คณะพยาบาลศาสตร์การพยาบาล มหาวิทยาลัยบดินทรเดชา 131/5 ถนนขาว แขวงจันทบุรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

เจ้าของ : คณะพยาบาลศาสตร์การพยาบาล มหาวิทยาลัยบดินทรเดชา / Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

จำนวนฉบับต่อปี : 2

Email : peeranang@nmu.ac.th, kjnmu2560@gmail.com, kanokwan_sa@nmu.ac.th

Website : <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/kcn>

TCI กลุ่มที่ : 1

สาขาหลักของวารสาร : Health Sciences

สาขาย่อยของวารสาร : Nursing / Social Sciences / Health Professions

หมายเหตุ :

ภาคผนวก ข
รายละเอียดเกี่ยวกับวารสาร

ISSN 0858-3080
ISSN 2730-1370 (Online)

วารสารการกุศล
Kuakarun Journal of Nursing

Home Archives Vol. 28 No. 2 (2021): July - December

Journal Information

Published: 2021-12-08

Home About Us Contact Us

Search

Approved by TCI during 2021 - 2024

Indexed in TCI

Editor: Assist. Prof. Dr. Peeranan Wisanskoonwong

นโยบายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

Research Articles

Effects of Dementia Prevention Program for Older Adults at Risk

Natshiwat Chumfang, Tassanee Rawiworakul, Patcharaporn Kerdmongkol, Sutham Nanthamongkolchai

7-21

PDF (ภาษาไทย)

Outcome of Self-Efficacy Enhancement Program on Knowledge and Confidence to Prevent Complications of Hypertension and Diabetic Mellitus of the Elderly in the Puranawat Temple Elderly Club, Bangkok

Premwadee Karuhadej, Kanya Napapongsa

22-35

PDF (ภาษาไทย)

The Effect of Family Supportive Need-based Program on Anxiety and Satisfaction among Family Members of Head Injury Patients, Accident and Emergency Department

Boonyarat Pansiri, Pachanut Nanthaitaweekul

The Effects of Caregiver Capability Enhancement Program on Knowledge, Skills for Ostomy Care, and Complications

Charasporn Wilaisai, Suchira Chaiviboontham, Piyawan Pokpalagon

48-63

PDF (ภาษาไทย)

Factors Related to Sexual Quality of Life Among Patients after Coronary Artery Bypass Grafting

Arthit oeychanai, Napaporn Wanitkun, Thitipong Tankumpuan, Teerapong Tocharoenchok

64-76

PDF (ภาษาไทย)

Factors Related to Self - Care Behaviors in the Situation of the Pandemic of Coronavirus 2019 among People in Chiang Rai Province

Tithima Tasuwanin, Anursara Boonjit, Chadapat Sukkai, Kritsana Sangchan, Dujluedee Kongsuwan, Pratjayanin Wong-a-thitikul

77-92

PDF (ภาษาไทย)

Factors Relating to Registered Nurses' Quality of Work-Life in a Private Hospital

Kanjana Phadsuwandesh, Chardsumon Prutipinyo, Nithat Sirichotiratana, Manirat Therawiwat

93-104

PDF (ภาษาไทย)

Experiences of Emergency Nurse Working under COVID-19 Pandemic Circumstances of a University Hospital

Pongphol Khongsaman, Jariya Sukklin

105-117

PDF (ภาษาไทย)

Unit cost of Thai Traditional Medicine Service of Treatment Activities in Health care provider under Ministry of Public Health

Noppcha Singweratham, Kittiporn Nawsuwan, Aumpol Bunpean, Ekapol Maonpolsri

118-132

PDF (ภาษาไทย)

Academic Article

The Nurses' Role for Inappropriate Care in Elderly

Natthaya Boonmark

133-142

PDF [PDF icon]

Health Promotion for Postpartum Mothers with Thai Traditional Medicine

Chusri Manokarn

143-153

PDF [PDF icon]

Sedentary Behaviors among Older Adults due to COVID-19 Pandemic

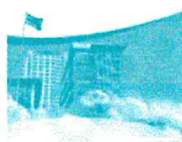
Surinrat Baurangthienthong, Jansudaphan Boontham, Jintana Rittharomya

154-164

PDF [PDF icon]

Experiences of Emergency Nurse Working under COVID-19 Pandemic Circumstances of a University Hospital

วารสารเกื้อกูล
Kuakarun Journal of Nursing

Pongphol Khongsaman
Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Jariya Sukklin
Faculty of Medicine Vajira Hospital, Navamindradhiraj University

Approved by TCI during 2021 - 2024

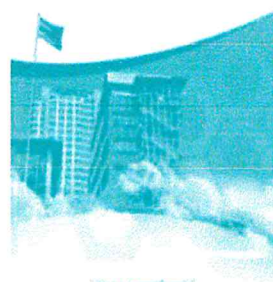
Indexed in TCI
Editor: Assist. Prof. Dr. Peeranan Wisansoonwong

Abstract

นิตยสารการพยาบาลและสุขภาพ

Experiences of Emergency Nurse Working under COVID-19 Pandemic Circumstances of a University Hospital

วารสารเกื้อกูล
Kuakarun Journal of Nursing

PDF (ภาษาไทย)

Pongphol Khongsaman

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Jariya Sukklin

Faculty of Medicine Vajira Hospital, Navamindradhiraj University

Abstract

This qualitative, hermeneutic phenomenological study aimed to explore the lived experience of emergency nurses working under COVID-19 pandemic circumstances in an university hospital. The Heidegger hermeneutic phenomenological was guided as research methodology. Purposeful and snowball were used for the recruitment of participants. The participants were 15 emergency nurses who had experienced working under COVID-19 pandemic. Data were collected using semi-structured interviews, field notes and non-participant

Published: Dec 14, 2021

Keywords:

Disaster COVID-19
pandemic Emergency
nurses Qualitative
research

ภาคผนวก ค
 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวารสาร

[Home](#) [Editorial Team](#)

[Journal information](#)

Editorial Team

Editorial advisor

Professor Emeritus Dr.Somchit Hanucharurnkul

Ramathibodi School of Nursing, Mahidol University

Professor Dr.Veena Jirapaet

Faculty of nursing, Chulalongkorn University

Professor Emeritus Dr.Wipada Kunaviktikul

Faculty of Nursing, Chiang Mai University

Approved by TCI during 2021 - 2024

Indexed in TCI

Editor: Assist. Prof. Dr.Peeranan

Wisansakoonwong

Editorial Team

Editorial advisor

Professor Emeritus Dr.Somchit Hanucharurnkul

Ramathibodi School of Nursing, Mahidol University

Professor Dr.Veena Jirapaet

Faculty of nursing, Chulalongkorn University

Professor Emeritus Dr.Wipada Kunaviktikul

Faculty of Nursing, Chiang Mai University

Professor Dr.Pimpan Silapasuwon

Faculty of Public Health, Mahidol University

Associate Professor Dr.Tassanee Thongprateep

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Editor

Assistant Professor Dr.Peeranan Wisanskoonwong

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Editor

Assistant Professor Dr.Peeranan Wisanskoonwong

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Editorial assistant

Janyalak Sukjaem

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Editorial board

Associate Professor Dr.Khannika Suwonnakote

Press release Phyathai Hospital

Associate Professor Dr.Boonjai Srisatidnarakul

Faculty of Nursing, Thammasart University

Associate Professor Prapaiwon Danpradit

College of Nursing and Health, Suansunandha Rajabhat University

Associate Professor Tanomsri Inthanon

Faculty of Nursing, Prince of Songkla University

Associate Professor Dr.Yupapin Sirapo-ngam

Ramathibodi School of Nursing, Mahidol University

Associate Professor Dr.Saifon Aekwarangkoon

School of Nursing, Walailak university

Associate Professor Supawadee Kruachottikul

Faculty of Nursing, Saint Louis College

Associate Professor Dr.Gunyadar Prachusilpa

Faculty of Nursing, Saint Louis College

Associate Professor Dr.Porntip Malathum

Ramathibodi School of Nursing, Mahidol University

Associate Professor Dr.Naruemon Auemaneekul

Faculty of Public Health, Mahidol University

Assistant Professor Dr.Boonsri Kittichotipanich

College of Nursing and Health, Suansunandha Rajabhat University

Assistant Professor Dr.Pichamon Poonnotok

Faculty of Nursing, Burapha University

Assistant Professor Dr.Duangkamol Wattradul

Srisavarindhira Thai Red Cross Institute of Nursing

Assistant Professor Dr.Sresuda Wongwisetkul

Faculty of Nursing, Suan Dusit University

Assistant Professor Dr.Hathaichanok Buajaroen

Faculty of Nursing, Nakhon Pathom Rajabhat University

Associate Professor Dr.Chanida Mattavangkul

Faculty of Nursing, Siam University

Associate Professor Dr.Suparp Thaithae

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Assistant Professor Dr.Poungpaka Kreetong

Office of the President Navamindradhiraj University

Assistant Professor Dr.Sumitta Sawangtook

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Assistant Professor Dr.Watcharaporn Chewwattana

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Assistant Professor Nisarat Choocharn

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Assistant Professor Dr.Noot Tipseankhum

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Dr.Parichart Thanoo

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Dr.Wareerat Jittitaworn

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

Dr.Phurek Jirasatayaporn

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

ภาคผนวก ง

แนวคำถามการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

เรื่อง ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ

โรคติดเชื้อ COVID-19 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

แนวคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกำหนดจากวัตถุประสงค์ และแนวทางการวิจัย คำถามที่ใช้เป็นลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ หรือข้อมูลในการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์กำหนดไว้ดังนี้

1. การเริ่มต้นสนทนา

- 1.1 แนะนำตัวผู้วิจัย แจ้งวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์ ประโยชน์ที่ได้รับ และระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์
- 1.2 พูดยุติคำถามถึงการทำงานโดยทั่วไป สร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล
- 1.3 ขออนุญาตบันทึกเทปคำสัมภาษณ์ และจดข้อมูลในระหว่างสัมภาษณ์ การรักษาความลับ และจะทำลายเทปการสัมภาษณ์เมื่อสิ้นสุดการศึกษา

2. ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล

- 2.1 อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส
- 2.2 ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งการทำงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

3. ขั้นสู่ประเด็นที่ต้องศึกษา

ผู้วิจัยเริ่มเข้าสู่ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน

3.1 คำถามหลัก

- 3.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่คัดกรองในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่เคลื่อนย้ายผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
- 3.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 รู้สึกอย่างไรบ้าง
- 3.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 จัดการกับภาวะที่เกิดขึ้นอย่างไร

3.2 คำถามรอง

- 3.2.1 สถานการณ์ COVID-19 มีผลกับการปฏิบัติงานของพยาบาลฉุกเฉินอย่างไร
- 3.2.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 กับ สถานการณ์ปกติ มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. ขั้นยุติการสนทนา

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลซักถาม หรือกล่าวสิ่งที่ต้องการพูดเพิ่มเติม

- 4.1 คุณต้องการเล่าถึง พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ในเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ถามหรือไม่ อย่างไร

4.2 คุณต้องการซักถามผู้วิจัยหรือไม่

ผู้วิจัยกล่าวสรุปประเด็นที่สนทนาครั้งนี้ และนัดหมายการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)
เรื่อง ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ
โรคติดเชื้อ COVID-19 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

แนวคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกำหนดจากวัตถุประสงค์ และแนวคิดการวิจัย คำถามที่ใช้เป็นลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ หรือข้อมูลในการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์กำหนดไว้ดังนี้

1. การเริ่มต้นสนทนา
 - 1.1 แนะนำตัวผู้วิจัย แจ้งวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์ ประโยชน์ที่ได้รับ และระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์
 - 1.2 พุดคุยซักถามถึงการทำงานโดยทั่วไป สร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล
 - 1.3 ขออนุญาตบันทึกเทปคำสัมภาษณ์ และจดข้อมูลในระหว่างสัมภาษณ์ การรักษาความลับ และจะทำลายเทปการสัมภาษณ์เมื่อสิ้นสุดการศึกษา
2. ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล
 - 2.1 อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส
 - 2.2 ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งการทำงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน
3. ขั้นสู่ประเด็นที่ต้องศึกษา

ผู้วิจัยเริ่มเข้าสู่ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน

 - 3.1 คำถามหลัก
 - 3.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่คัดกรองในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่เคลื่อนย้ายผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 รู้สึกอย่างไรบ้าง
 - 3.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 จัดการกับภาวะที่เกิดขึ้นอย่างไร
 - 3.2 คำถามรอง
 - 3.2.1 สถานการณ์ COVID-19 มีผลกับการปฏิบัติงานของพยาบาลฉุกเฉินอย่างไร
 - 3.2.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 กับ สถานการณ์ปกติ มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ขั้นยุติการสนทนา

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลซักถาม หรือกล่าวสิ่งที่ต้องการพูดเพิ่มเติม

 - 4.1 คุณต้องการเล่าถึง พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ในเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ถามหรือไม่ อย่างไร
 - 4.2 คุณต้องการซักถามผู้วิจัยหรือไม่

ผู้วิจัยกล่าวสรุปประเด็นที่สนทนาค้างนี้ และนัดหมายการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

เรื่อง ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ

โรคติดเชื้อ COVID-19 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

แนวคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกำหนดจากวัตถุประสงค์ และแนวทางการวิจัย คำถามที่ใช้เป็นลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ หรือข้อมูลในการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์กำหนดไว้ดังนี้

1. การเริ่มต้นสนทนา

1.1 แนะนำตัวผู้วิจัย แจ้งวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์ ประโยชน์ที่ได้รับ และระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1.2 พูดคุยซักถามถึงการทำงานโดยทั่วไป สร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล

1.3 ขออนุญาตบันทึกเทปคำสัมภาษณ์ และจดข้อมูลในระหว่างสัมภาษณ์ การรักษาความลับและจะทำลายเทปการสัมภาษณ์เมื่อสิ้นสุดการศึกษา

2. ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล

2.1 อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส

2.2 ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งการทำงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

3. ขั้นสู่ประเด็นที่ต้องศึกษา

ผู้วิจัยเริ่มเข้าสู่ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน

3.1 คำถามหลัก

3.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่คัดกรองในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่เคลื่อนย้ายผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 รู้สึกอย่างไรบ้าง

3.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 จัดการกับภาวะที่เกิดขึ้นอย่างไร

3.2 คำถามรอง

3.2.1 สถานการณ์ COVID-19 มีผลกับการปฏิบัติงานของพยาบาลฉุกเฉินอย่างไร

3.2.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 กับ สถานการณ์ปกติ มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. ขั้นยุติการสนทนา

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลซักถาม หรือกล่าวสิ่งที่ต้องการพูดเพิ่มเติม

4.1 คุณต้องการเล่าถึง พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ในเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ถามหรือไม่ อย่างไร

4.2 คุณต้องการซักถามผู้วิจัยหรือไม่

ผู้วิจัยกล่าวสรุปประเด็นที่สนทนาครั้งนี้ และนัดหมายการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

เรื่อง ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ

โรคติดเชื้อ COVID-19 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

แนวคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกำหนดจากวัตถุประสงค์ และแนวทางการวิจัย คำถามที่ใช้เป็นลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ หรือข้อมูลในการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์กำหนดไว้ดังนี้

1. การเริ่มต้นสนทนา

1.1 แนะนำตัวผู้วิจัย แจ้งวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์ ประโยชน์ที่ได้รับ และระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1.2 พุดคุยซักถามถึงการทำงานโดยทั่วไป สร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล

1.3 ขออนุญาตบันทึกเทปคำสัมภาษณ์ และจดข้อมูลในระหว่างสัมภาษณ์ การรักษาความลับ และจะทำลายเทปการสัมภาษณ์เมื่อสิ้นสุดการศึกษา

2. ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล

2.1 อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส

2.2 ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งการทำงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

3. ขั้นสู่ประเด็นที่ต้องศึกษา

ผู้วิจัยเริ่มเข้าสู่ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน

3.1 คำถามหลัก

3.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่คัดกรองในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่เคลื่อนย้ายผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง

3.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 รู้สึกอย่างไรบ้าง

3.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 จัดการกับภาวะที่เกิดขึ้นอย่างไร

3.2 คำถามรอง

3.2.1 สถานการณ์ COVID-19 มีผลกับการปฏิบัติงานของพยาบาลฉุกเฉินอย่างไร

3.2.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 กับ สถานการณ์ปกติ มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. ขั้นตอนการสนทนา

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลซักถาม หรือกล่าวสิ่งที่ต้องการพูดเพิ่มเติม

4.1 คุณต้องการเล่าถึง พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ในเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ถามหรือไม่ อย่างไร

4.2 คุณต้องการซักถามผู้วิจัยหรือไม่

ผู้วิจัยกล่าวสรุปประเด็นที่สนทนาครั้งนี้ และนัดหมายการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

แบบบันทึกภาคสนาม

หมายเลขผู้ให้ข้อมูล

การให้สัมภาษณ์ครั้งที่ 9/1 วันที่ เริ่มเวลา สิ้นสุดเวลา
 สถานที่ ER

ความคิดเห็น ความรู้สึก เหตุการณ์ ปัญหา และการแก้ไข

- รวมคน 10 ปี

- เป็นอุปกรณ์

- ทดสอบอุปกรณ์ในสถานที่จริง โดยทีมช่างเทคนิค

นำอุปกรณ์ไปทดสอบในสถานที่จริง

- ทดสอบอุปกรณ์ในสถานที่จริง โดยทีมช่างเทคนิค

- ทดสอบอุปกรณ์ในสถานที่จริง โดยทีมช่างเทคนิค

ในสถานที่

บันทึกเมื่อ

เวลาบันทึก

แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)
เรื่อง ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ
โรคติดเชื้อ COVID-19 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

แนวคำถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกำหนดจากวัตถุประสงค์ และแนวความคิดวิจัย คำถามที่ใช้เป็นลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ หรือข้อมูลในการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์กำหนดไว้ดังนี้

1. การเริ่มต้นสนทนา
 - 1.1 แนะนำตัวผู้วิจัย แจ้งวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์ ประโยชน์ที่ได้รับ และระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์
 - 1.2 พุดคุยซักถามถึงการทำงานโดยทั่วไป สร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูล
 - 1.3 ขออนุญาตบันทึกเทปคำถาม และจดข้อมูลในระหว่างสัมภาษณ์ การรักษาความลับ และจะทำลายเทปการสัมภาษณ์เมื่อสิ้นสุดการศึกษา
2. ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล
 - 2.1 อายุ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส
 - 2.2 ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งการทำงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน
3. ขั้นสู่ประเด็นที่ต้องศึกษา

ผู้วิจัยเริ่มเข้าสู่ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน

 - 3.1 คำถามหลัก
 - 3.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.1 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่คัดกรองในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติหน้าที่เคลื่อนย้ายผู้ป่วยในสถานการณ์ COVID-19 ทำอะไรบ้าง
 - 3.1.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 รู้สึกอย่างไรบ้าง
 - 3.1.3 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 จัดการกับภาวะที่เกิดขึ้นอย่างไร
 - 3.2 คำถามรอง
 - 3.2.1 สถานการณ์ COVID-19 มีผลกับการปฏิบัติงานของพยาบาลฉุกเฉินอย่างไร
 - 3.2.2 พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 กับ สถานการณ์ปกติ มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ขั้นตอนการสนทนา

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลซักถาม หรือกล่าวสิ่งที่ต้องการพูดเพิ่มเติม

 - 4.1 คุณต้องการเล่าถึง พยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในสถานการณ์ COVID-19 ในเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยไม่ได้ถามหรือไม่ อย่างไร
 - 4.2 คุณต้องการซักถามผู้วิจัยหรือไม่

ผู้วิจัยกล่าวสรุปประเด็นที่สนทนาครั้งนี้ และนัดหมายการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล.ว.โทร. ๐-๒๒๔๔-๓๘๔๓
ที่.....สนง.คกก.พิจารณาจริยธรรมการวิจัย ๓๖๐/๒๕๖๔ วันที่.....๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔
เรื่อง.....ผลการพิจารณารับรองโครงการวิจัย (Expedited)

เรียน นายปองพล คงสมาน

ตามที่ท่านเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในคณะแพทยศาสตร์
วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช เรื่อง...ประโยชน์ของพยานาลูกเค้นที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์
ภัยพิบัติ โรคติดเชื้อ COVID-๑๙ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย เลขที่โครงการ ๐๑๓/๖๔.E คณะกรรมการฯ
มีมติรับรองโครงการวิจัยดังกล่าว และขอให้ผู้วิจัยรายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุก ๑๒ เดือน
(ให้รายงานความก้าวหน้าพร้อมต่ออายุโครงการวิจัยก่อนวันหมดอายุ ๑ เดือน ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์
๒๕๖๕)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ ทั้งนี้ได้แนบเอกสารรับรองโครงการวิจัย และเอกสารที่ได้รับการรับรอง
มาด้วย

๑. แบบเสนอโครงการวิจัย Version ๓ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔
๒. เอกสารชี้แจงข้อมูลแก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย Version ๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔
๓. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (อายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป)
Version ๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔
๔. แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบบันทึกภาคสนาม Version ๒ ลงวันที่ ๑ มีนาคม
๒๕๖๔
๕. แผ่นพับประชาสัมพันธ์ Version ๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔
๖. งบประมาณและแหล่งทุน Version ๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔
๗. ประวัติผู้วิจัยหลัก :
 - นายปองพล คงสมาน
๘. ประวัติผู้ร่วมวิจัย :
 - นางสาวจริยา สุขกลิ่น

ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงยุภาพร อมรชัยเจริญสุข)
รองประธาน ลำดับที่ ๑
คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

หมายเหตุ : พิจารณาแบบยังไม่ได้มีการ Acknowledge ในการประชุมครั้งที่...๐๔...ปี...๒๕๖๔...

RLC : ๐๑๖/๖๔ E

๑. เพิ่มวันรายงานความก้าวหน้า ๕/๔/๕๕

๒. ปรับเนื้อหา และย่อหน้า ๖/๑/๖๐

INSTITUTIONAL REVIEW BOARD
FACULTY OF MEDICINE VAJIRA HOSPITAL
CERTIFICATE OF APPROVAL

The Institutional Review Board of the Faculty of Medicine Vajira Hospital, is in full compliance with the International guidelines for human research protection as Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline and International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

PROTOCOL TITLE Experiences of emergency nurses working under covid-19 pandemic circumstances of a university hospital.
ประสบการณ์ของพยาบาลฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์ภัยพิบัติ โรคติดเชื้อ COVID-19 โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

STUDY CODE 016/64 E

PRINCIPAL INVESTIGATOR Mr. Pongphol Khongsaman

AFFILIATION Department of Medical & Surgical Nursing, Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

DOCUMENT REVIEWED

1. Research Protocol version 3 date 24 March 2021
2. Informed Consent Documents
 - 2.1 Participant Information Sheet version 2 date 1 March 2021
 - 2.2 Consent form for Participant version 1 date 8 January 2021
3. In-depth interview and Case Record Form version 2 date 1 March 2021
4. Brochure version 1 date 8 January 2021
5. Study Budget version 1 date 8 January 2021
6. Investigator's CV and ICH-GCP Training Certificate and Declaration of Conflict of Interest
 - 6.1 Investigator's
 - 1) Mr. Pongphol Khongsaman
 - 6.2 Co-Investigator's
 - 1) Miss Jariya Sukklin

Signature.....
(Assoc. Prof. Yupaporn Amornchaicharoensuk, MD.)
Vice Chairman of
The Institutional Review Board

Date of Approval 26/03/2021

Approval Expire Date 25/03/2022

Approval is granted subject to the following conditions: (see back of this Certificate)

All approved investigators must comply with the following conditions:

1. Strictly conduct the research as required by the protocol;
2. Use only the information sheet, consent form (and recruitment materials, if any) veering the Institutional Review Board's seal of approval; and return one copy of such documents of the first subject recruited to the Institutional Review Board (IRB) for the record;
3. Provide reports to the Institutional Review Board concerning the progress of the research upon the specified period of time or when requested; (...12....Months)
4. If the study cannot be finished within the expire date of the approval certificate, the investigator is obliged to reapply for approval at least one month before the date of expiration.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (มจร.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (มจร.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (มจร.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (มจร.)

